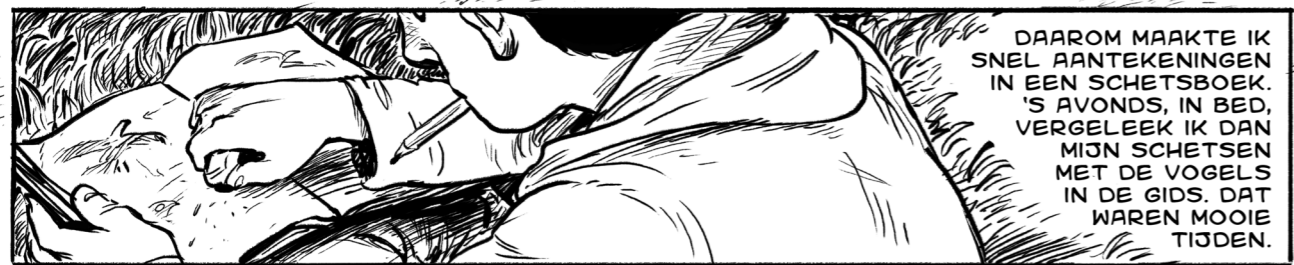

DAT LUKTE NATUURLIJK NIET. ZE WAREN ZO SNEL, DAT IK ONMOGELIJK KON OPZOEKEN WELKE SOORTEN IK HAD GEZIEN.

DAAROM MAAKTE IK SNEL AANTEKENINGEN IN EEN SCHETSBOEK. 'S AVONDS, IN BED, VERGELEEK IK DAN MIJN SCHETSEN MET DE VOGELS IN DE GIDS. DAT WAREN MOOIE TIJDEN.

DE GIDS HEB IK NIET MEER. MIJN MOEDER HEEFT HEM WEGGEGOOD TOEN IK OUDER WERD...

WAT ZONDE!

...MAAR HET TOEVAL WIL DAT IK DEZE WEEK PRECIJS ZO'N GIDS VOND TUSSEN ONZE TWEEDEHANDS BOEKEN! DIE HAD IK AL DIE TIJD OVER HET HOOFD GEZIEN.

TOEN IK HET OPENSLOEG, WAS IK WEER EVEN DAT KLEINE JONGETJE.

IK HAD ALTIJD ZO'N PLEZIER IN HET KIJKEN NAAR VOGELS. IK WEET NIET EENS WAAROM IK ERMEE GESTOPT BEN...

MISSCHIEN KUNNEN WE EEN KEER SAMEN GAAN!

DAN ZIJN WE NU AL TE LAAT, HOOR.

HOEZO?

DE WINTER KOMT ERAAN. VEEL MOOIE VOGELS TREKKEN NAAR HET ZUIDEN. DIE KOMEN PAS WEER TERUG ALS HET LENTE WORDT.

O...

GEEFT NIET, HOOR. ER ZIJN GENOEG INTERESSANTE SOORTEN DIE HIER BLIJVEN.

STADSDUIVEN... EENDEN... EH... KIPPEN?

HA HA HA!

